

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6, Split

9. P-797/2016

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu ovog suda Vinki Mitrović, u pravnoj stvari tužitelja IVAN PERKOVIĆ iz Solina, Hrvatskih žrtava 63, OIB: 75455100792, koga zastupa punomoćnik Berigoj Vrsalović, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika SALONIT d.d. u stečaju Vranjic, Krešimirova bb, OIB: 14755697651, koga zastupa punomoćnica Nana Piteša, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate 53.215,34 kn, na raspravi zaključenoj dana 20. travnja 2017.god., objavljenoj dana 9. lipnja 2016.god.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od 29.677,71 kn, na koji iznos je tuženik dužan priznati tužitelju zakonske zatezne kamate od 6. svibnja 2005.god. pa do dana 1.1.2008.god., a od toga dana pa sve do isplate sa zateznom kamatom obračunatoj po godišnjoj stopi utvrđenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena."

II Dužan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 41.530,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate po stopi od 7,88% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje:

Rješenjem VTS RH broj 35.Pž-2784/2016 od 19.10.2016.god. ukinuta je presuda TS Split broj P-979/06 od 29.02.2016.god. u dijelu točke I. izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev kao neosnovan radi utvrđenja u iznosu od 29.677,71 kn s kamatama, te u točki IV. izreke koja se odnosi na troškove postupka i u tom dijelu je predmet vraćen na ponovno suđenje. Iznos od 29.677,71 kn s kamatama (odnosno 13.553,83 kn s kamatama) tužitelj potražuje na ime razlike neostvarenog stimulativnog dijela plaće koju je primao na ranijem radnom mjestu u odnosu na plaću koju je primao na novom radnom mjestu.

Iz tijeka postupka je nesporno utvrđeno da je tužitelj zbog oboljenja od profesionalne bolesti azbestoze, raspoređen na drugo radno mjesto. Od 1972. bio je na mjestu radnika u proizvodnji II, da bi od 26.3.1996. zbog profesionalne bolesti bio raspoređen na radno mjesto vratara. Tužitelj je od 23.5.1997. obavljao poslove radnik na izradi fazona i bojanja, a od 1.2.1998. i zadatke stražara-vratara.

Visoki trgovački sud RH u presudi od 19.10.2016.god. kao komparanta na ime razlike plaće koju tužitelj trpi za razdoblje od 1.11.2003.-1.10.2005.god. prihvaća Branka Grgića koji je kao radnik bio raspoređen na isto radno mjesto kao i tužitelj od uz isti koeficijent složenosti poslova, te smatra da razlika u kvalifikaciji između Branka Grgića koji je imao KV kvalifikaciju i tužitelja koji je imao PKV kvalifikaciju nije od utjecaja na izračun razlike tužiteljeve plaće, budući da stupanj kvalifikacije kod proizvodnih radnika u načelu je više vezan za radni staž i konkretni posao koji obavlja, a manje za završenu stručnu spremu. Usporedbom podataka o plaći Branka Grgića i tužitelja za razdoblje od studenog 2000. do kolovoza 2005.god. ukupna razlika u tužiteljevoj plaći iznosi 90.930,37 kn koja se dobije na način da se od utvrđenih primanja Branka Grgića u iznosu od 233.895,59 kn odbiju tužiteljeva primanja u iznosu od 142.965,22 kn, a sve prema obračunu sudskog vještaka Nike Krnića. U ovaj iznos je uključena naknada za vrijeme korištenja bolovanja iz razloga jer je tužiteljevo bolovanje bilo uzrokovano upravo profesionalnom bolešću azbestozom.

Iz obrazloženja ukidnog rješenja proizlazi da od ukupnog iznosa plaće od 90.930,37 kn valja oduzeti stimulativni dio plaće, jer on predstavlja povećanje plaće po osnovi ostvarenih rezultata rada sukladno tuženikovim Pravilnicima o radu od 25.03.1996.god. i 26.05.2003.god. Iz iskaza tužitelja te nalaza i mišljenja sudskog vještaka Nike Krnića učešće stimulacije ukupnim primanju radnika iznosio je 20%.

Iz ukidnog rješenja drugostupanjskog suda proizlazi da tužiteljeva tražbina s osnove uskraćene stimulacije nije tražbina zbog pretrpljene ozljede na radu jer se radi o tražbini osobnog vjerovnika u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, zato se ta tražbina primjenom čl. 71. SZ-a namiruje kao tražbina višeg isplatnog reda. Temeljem čl. 173. stavak 1. SZ-a stečajni vjerovnici svoje tražbine prijavljuju u stečaju, a nakon što prijavljena tražbina bude ispitana, stečajni sudac donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i isplatnom redu utvrđene tužiteljeve tražbine, odnosno osporene, radi čega se temeljem čl. 178. stavak 1. SZ-a tužitelj upućuje u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine time da se u parnici utvrđuje tražbina samo na temelju osnove u iznosu i isplatnom redu, kako je označeno u prijavi i na ispitnom ročištu. Stoga je kao prijeporno trebalo utvrditi da li je tužitelj u stečajnom postupku prijavio tražbinu na ime plaće koja se odnosi na stimulaciju.

Tuženik u toku postupka ističe da je temeljem rješenja TS Split broj 14 ST-13/02 od 15.2.2016. pod rednim 91-2 tablice tražbine I višeg isplatnog reda tužitelju priznato potraživanje iz osnova razlike plaće priznato 12.772,97 kn, a rješenjem pod istim brojem od 22.8.2006.god. u tablici B/Tražbine I. višeg isplatnog reda pod rednim brojem 127-3 daljnji iznos iz istog osnova od 3.506,53 kn, što ukupno čini 16.279,50 kn, te da prilikom izrade vještva sudski vještak nije uzeo u obzir navedeni iznos koji je tužitelju priznat. Osim toga da stimulacija kao subjektivni i varijabilni dio plaće nije ničim zagarantirana, te da ovisi isključivo o radu i zalaganju svakog pojedinca, a koji određuje neposredni rukovoditelj. Budući kod tužitelja nije došlo do smanjenja osnovne plaće, te razlika ukoliko je ima mogla bi se odnositi samo na stimulativni dio. Potraživanje iz ovog osnova ne bi spadalo u trošak stečajnog postupka, već bi u tom dijelu tužitelj bio stečajni vjerovnik koji bi svoje potraživanje trebao prijaviti u stečajnom postupku.

U odnosu na naputak iz ukidnog rješenja izvršen je uvid u spis St-13/02 radi uvida u prijavu tražbine Perković Ivana, te preslik tražbina priloženih ovom spisu.

Iz prijave tražbine datirane Vranjic 14.09.2005.god. proizlazi da je tužitelju priznata tražbina I. višeg isplatnog reda na teret troškova stečajnog postupka: otpremnina do iznosa od 1/3 prosječne mjesečne bruto plaće od 12.519,71 kn, na ime ostalih tražbina I. višeg isplatnog reda: razlika naknade neto plaće kroz zadnje 3 godine, prije otvaranja stečaja za razdoblje od 01.06.2002. do 21.06.2004.god. u iznosu od 10.137,91 kn te zatezna kamata u iznosu od 2.635,06 kn, sveukupno 12.772,97 kn, razlika otpremnine u iznosu od 16.096,08 kn te naknada štete zbog prijevremenog prestanka ugovora u iznosu od 3.084,05 kn te uz napomenu stečajnog upravitelja da stečajni vjerovnik može izvršiti dopunu tražbine, uz izjavu stečajnog vjerovnika da povlači prijavu tražbine od 04.08.2004.god. Tužitelj je izvršio dopunu prijave tražbine 15.09.2005.god. u kojoj potražuje razliku plaće za posljednje 3 godine, razlika otpremnine, jubilara naknada, godišnji odmor te gubitke zbog profesionalnog oboljenja zbog kojih je došlo zbog gubitka radne sposobnosti.

Međutim prethodno je za navesti da je temeljem rješenja TS Split 14St-13/02 od 15.2.2016.god. kao tražbina I. višeg isplatnog reda tužitelju priznata razlika plaće naknade štete zbog otkaza u iznosu od 12.772,97 kn na ime kamata iznos od 3.084,05 kn pod rednim brojem 91-2, a pod rednim brojem 91-3 iz dopune tražbine na ime razlike plaće osporen je iznos od 80.000,00 kn budući nema elemenata za priznanje tražbine.

Iz rješenje 14St-13/02 od 22.08.2006.god. kao tražbina I. višeg isplatnog reda broj 127-3 tužitelju je priznata razlika neisplaćenog dohotka prije otkaza ugovora o radu u iznosu od 3.506,53 kn te na ime kamata iznos od 135,17 kn.

Stoga je kao prijeporno bilo utvrditi da li je iznos naveden u rješenjima Trgovačkog suda Split koji je tužitelju priznat na ime razlike plaće kao tražbina I. višeg isplatnog reda obuhvaćen dio plaće koji se odnosi na stimulaciju.

Uvidom u prijavu tražbine ne proizlazi da je tužitelj razliku stimulativnog dijela plaće prijavio kao tražbinu I. višeg isplatnog reda, budući o tome nema dokaza u spisu, a niti stranke prilažu dokaze iz kojih bi bilo razvidno da je stimulativni dio plaće priznat kao tražbina I. višeg isplatnog reda pod rednim brojem 92-2 (razlika plaće 12.772,97 kn i kamate od 3.084,05) ili je eventualno osporena pod rednim brojem 91-3 na ime dopune tražbine razlike plaće u iznosu od 80.000,00 kn. Temeljem stanja u spisu, iz ovog osnova se tražbina nije mogla utvrditi, radi čega je odlučeno kao u izreci pod točkom I.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154 st. 2 i 155. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05. i 02/07., 84/08 i 25/13) time da je tužitelju priznat trošak sastav tužbe od 14.11.2003.god. na vrijednost predmeta spora od 96.000,00 kn od 100 bodova odnosno 1.000,00 kn te PDV od 22% od 220,00 kn, sastav podneska od 3.3.2006.god. po 50 bodova, odnosno 500,00 kn te PDV od 110,00 kn, pristup na ročište od 20.05.2008.god. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 110,00 kn, sastav podneska od 2.6.2008. na vrijednost predmeta spora od 158.000,00 kn od 250 bodova odnosno 2.500,00 kn te PDV od 550,00 kn, zastupanje od 12.6.2008.god. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i PDV od 275,00 kn, zastupanje na ročištu od 5.2.2009. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 275,00 kn PDV-a, zastupanje na ročištu od 14.4.2009.god. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 110,00 kn, sastav podneska od 26.5.2009. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 110,00 kn, zastupanje na ročište od 4.6.2009. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 275,00 kn PDV-a, zastupanje od 13.10.2009.god. 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 115,00 kn, zastupanje od 15.12.2009.god. po 125 bodova, odnosno 1.250,00 kn te PDV od 275,00 kn, zastupanje od 18.2.2010.god. po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 575,00 kn, zastupanje od 20.4.2010.god. po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 575,00 kn, sastav podneska od 17.2.2011.god. 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 115,00 kn, zastupanje od 10.5.2011. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 287,50 kn PDV-a, zastupanje od 13.9.2011. 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 287,50 kn PDV-a, sastav podneska od 14.10.2011. po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 575,00 kn, zastupanje od 8.12.2011.god. 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 287,50 kn PDV-a, zastupanje od 2.2.2012.god. po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 575,00 kn, sastav podneska od 3.3.2014. 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 125,00 kn, zastupanje 14.4.2014. od 250 bodova odnosno 2.500,00 kn i 625,00 kn PDV-a, sastav podneska od 16.5.2014. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 125,00 kn, zastupanje od 22.5.2014.god. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 312,50 kn PDV-a, zastupanje od 1.7.2014. 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 625,00 kn, sastav podneska od 22.9.2014. po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 625,00 kn, zastupanje od 6.10.2014. po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 625,00 kn, zastupanje od 18.12.2014. 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn te PDV od 625,00 kn, zastupanje od 19.2.2015. 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i 312,50 kn PDV-a, sastav podneska od 30.10.2015 po 250 bodova, odnosno 2.500,00 kn, zastupanje 19.11.2015. 125 bodova odnosno 1.250,00 kn, od 21.1.2016. 250 bodova odnosno 2.500,00 kn, sastav žalbe od 03.03.2016.god. 313 boda odnosno 3.130,00 kn i zastupanje od 20.4.2017.god. po 100 bodova odnosno 1.000,00 kn, što primjenom OTbr. 7. stavak 1., 8. stavak 1. i 3., 9. stavak 1., 2., 5., 10. stavak 1. i 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 142/12) ukupno iznosi 61.332, kn te cijeneći uspjeh tužitelja u sporu od 70% priznat je iznos od 42.932,00 kn, sve kako je presuđeno u točki IV. izreke presude.

Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154 st. 2 i 155. Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05. i 02/07., 84/08 i 25/13) time da je tuženiku priznat trošak zastupanje od 10.5.2011. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i PDV od 287,50 kn, zastupanje od 13.9.2011. po 125 bodova odnosno 1.250,00 kn i PDV od 287,50 kn zastupanje od 2.2.2012.god. po 250 bodova odnosno 2.500,00 kn te PDV od 575,00 kn, sastav podneska od 26.10.2011. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 115,00 kn, sastav podneska od 23.7.2012. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 115,00 kn, sastav podneska od 10.3.2014. po 50 bodova odnosno 500,00 kn te PDV od 125,00 kn, što primjenom OTbr. 7. stavak 1.8. stavak 1. i 3., 9. stavak 1., 2., 5 i 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 142/12)

ukupno iznosi 8.005,00 kn te cijeneći uspjeh tuženika u sporu od 30% priznat je iznos od 2.402,00 kn.

Nakon izvršenog prebijanja troškova tužitelja u iznosu od 42.932,00 kn i troškova tuženika u iznosu od 2.402,00 kn, tužitelju je priznat trošak u iznosu od 40.530,00 kn time da mu je na ovaj trošak priznat trošak vještačenja od 1.000,00 kn, sveukupno 41.530,00 kn, sve kako je odlučeno u točki II. izreke presude.

Splitu, 9. lipnja 2016.god.

S U D A C:

Vinka Mitrović v. r.
Za točnost otprevka:
Željana Buzov

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude (rješenja) nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana objave presude (rješenja). Žalba se podnosi preko ovog suda za Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske u tri primjerka.